

Anul XXXV.

Arad, 18/31 decembrie 1911.

Nr. 51.

REDACTIA:

și

ADMINISTRATIA:
Bathydayi Atessa Nr. 2

Articoli și corespondențe pentru publicare se trimit redacțiunii.
 Concurs, inserțiuni precum și taxele de abonament se trimit administrației tipografiei diecezane.

BISERICA ȘI ȘCOALA

FOAIE BISERICĂSCĂ-ȘCOLASTICĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

APARE ODATĂ ÎN SĂPTĂMÂNĂ: DUMINECA.

PRETUL
ABONAMENTULUI
PENTRU

AUSTRO-UNGARIA:

Pe un an: 10 cor.
Pe $\frac{1}{2}$ an: 5 cor.

PENTRU ROMÂNIA ȘI

STRĂINATATE:

Pe un an 14 franci;
Pe $\frac{1}{2}$ an 7 franciTelefon pentru oraș
comitat Nr. 286.

Aniversarea

de o jumătate de veac a intemeierii fundațiunii „Zsiga” din Oradea-mare.

Ziua sfântului ierarh Nicolae din anul acesta, a fost o ocenzie de sărbătoare culturală pentru românii din Oradea-mare. Împlinindu-se o jumătate de veac de când marele mecenat Nicolae Zsiga, prin o frumoasă fundație a deschis internatul școlarilor gr. or. români dela școalele medii de aici, — la inițiativa și în urma stăruințelor înțelegătoare ale actualului Rector al internatului, a părintelui referent consistorial Gheorghe Tulbure, elevii internatului au prăznuit această aniversare prin un matineu, la care a luat parte un frumos număr de intelectuali din societatea noastră orădănească, între cari am remarcat pe dd. Nicolae Zigrea, Dr. Ioan Buna, Dr. A. Lazar, Gh. Papp, Dr. Cor. Pap, notarul G. Gherlan, Ios. Diamandi, P. Pantea, Br. Romul Pap, Dr. D. Mangra, D. Balog, Vas. Popovici, M. Balog, Dr. I. Boros, Dr. S. Marta, N. Kiss, N. Vlad, M. Jourca, I. Marta, S. Morariu, I. Papp, N. Fekete, Dr. T. Popa, N. Firu, un frumos număr de studenți la academie de drepturi, mai mulți parohieni și elevi dela școalele de acl.

Sărbătoare aceasta, pe lângă influință educativă ce a avut-o asupra școlarilor, prin dezvoltarea sentimentului de gratitudine pentru marii binefăcători ai neamului, a procurat, prin frumoasele producții ale elevilor, clipe de adevarată înălțare susținătoare pentru publicul asistent, și a fost totodată prima ocazie, când publicului orădan i-să dat să audă o schiță biografică completă a aceluia, care a fost Nicolae Zsiga, alcătuită atât pe baza unor documente, cât și pe baza tradiției păstrate de familie.

Sărbarea s-a ținut în localul internatului, la orele 5 după amiază și a fost deschisă prin un discurs al membrului în senat d. Nicolae Zigrea secretar mitropolitan, în care a zugrăvit pe nemuritorul mecenat Zsiga, ca pe un deschizător de drumuri la noi români, întrucât el a fost primul la noi, care a avut ideia de a întemeia fundație pentru creșterea tinerei.

Corul elevilor interniști, instruat și condus de inv. N. Firu a cântat apoi un »*Inn ocazional*« compus de T. Popovici.

A urmat disertația părintelui Rector Gh. Tulbure despre viața și faptele lui Nicolae Zsiga. (Se va publica în întregime într'unul din numerele viitoare și se va scoate în broșură.)

Elevul în cl. VII gimn. Petru Popa a declamat frumoasa odă ocazională în versuri de părintele protopop Alex. Munteanu (o publicăm la alt loc).

Corul elevilor a cântat duioasa »*Colindă a sf. Nicolae*« armonizată pe motive populare de T. Popovici.

Au urmat două declamații: Elevul în cl. III gimn. Petru Balog a declamat, cu un surprinzător talent declamatoric, balada »*Toma Alimos*« de Alexandri; iar elevul Andrei Popovici din cl. VI gimn. a declamat cu adâncă înțelegere, duioasa poezie alui Coșbuc »*Rugămintea din urmă*«.

Programul s'a terminat cu cântarea corală »*Pe-al nostru steag*«.

La sfîrșit d. Nicolae Zigrea, în numele senatului și al oaspeților prezenti, a adresat cuvinte de laudă atât Rectorului cât și elevilor, povătuindu-i să continue pe calea apucată, pășind astfel cu demnitate pe urmele înaintașilor lor, din cari au esit mulți bărbați vrednici ai neamului.

Publicul s'a depărtat deplin satisfăcut prin prestațiunile elevilor, ducând cu sine cele mai plăcute impresii dela această sărbătoare a recunoștinței, precum și o nouă convingere, că prin stăruințe serioase, pretutindenea se pot face lucruri vrednice și frumoase.

V. P.

Memoriei lui Nicolae Zsiga.

odă de Alexandru Munteanu alui Vasile.

Din negurile vremii, țesute cu suspin,
Răsari sfios în minte-mi, când vreau să mă închin
Altarului culturii, la care odinioară
Jertfitu-ți-ai din susținut întreaga ta comoară.

Te văd gustând din pânea amară și ospită
Cu lacrimi și sudeare; viața ta trudită

In muncă necurmată, din zori și până 'n seară,
Părea că se sfârșește... și ochii tăi lacrimară.

De o teamă nfrigurată, de un dor ținut ascuns,
La care prea arare, sfîlnic ai pătruns.

Șoțiai atunci în taină:
„Să cresc stejari din pui,
„Să-ti fac un bine mamă,
„Să nu-l spui nimănui!

„Dușmani fără de număr
„Să țin mereu la pândă,
„Ca lupii 'n miezul iernii
„În haita lor flămândă.

„Ascunde-voi comoara,
„Adânc va fi săpată,
„Și-or crește pușorii,
Si m'or cunoaște odată!

O jumătă' de secol, cu hrană și căldură
Crescute-ne-ai copii, trimiși la 'nvățatură.
Si an de an sporește mărețul tău tezaur,
Si 'n umbră-i toarce muza al limbii fiz de aur.

Icoana ta 'n părete suride fericită,
Intreținând prin veacuri a neamului ursită,
Si par'că vezi în tineri vibrând o viață nouă,
Si ochii tăi, bătrâne, lucesc în străpi de rouă....

E scris în cartea sortii, ca scumpa ta comoară
Să 'nalte 'n cinste neamul, ce nu-i menit să moară....
Deci noi cu foc în suflet, cu dor de 'naintare
Iți ridicăm în inimi vii statui și altare....

Slăvite mecenate! Nu trece din astă viață
Aeci cari văd lumina prin secolii de ceată,
Trimisii provedinței, sămânători de bine,
Renasc, luceferi mândri 'n viață care vine!....

Cauzele din cari se nasc sectele religioase la poporul nostru*)

Onorată conferință!

Cunoscând în limbiamente generale toată istoria sectelor încubate în sinul poporului nostru, să ne oprim pe o clipă și să ne punem întrebarea, cari pot fi cauzele ivirii și lățirii lor la noi? Ori cum a-și vrea să înfățișeze întreaga chestie, ea totuși se învârtă în jurul preotului și a felului cum știe să-și îndeplinească rolul său de pastor în biserică.

Mintea omenească e în continuă evoluție. Civilizația pătrunde în toate părțile cu o iuțală uimitoare. Azi când avem drumuri de fier ce șerpuesc și printre stâncile cele mai prăpădioase, când avem automobile, aeroplane, când Românul cunoaște America cu tot democratismul și liberalismul ei, când cultura e în prajma și celui mai muntos sat românesc, biserică cu slujitorii săi, nu mai poate sta pe loc, învăluindu-se în vechile forme de guvernare. Trebuie să se facă un pas înainte, mergând alături cu știința. Biserică să fie un isvor nesăcat de măngăiere, de îndrumare spre progres și spre lumină.

*) Fragment din conferență cu acest titlu, ținută în Beiuș, la 6 noiembrie 1911.

Vorba e însă, își are ea în vremurile acestea moderne conducători, cari să poată răspândi că prisosință adevărurile dumnezești? Întrebarea aceasta inclină spre un răspuns mai mult negativ decât afirmativ.

Seminariile noastre teologice nu au întocmirea neexcepționabilă, în cât să poată da cu prisosință educație religioasă temeinică. Acolo unde se primesc tineri cu diferite pregătiri inferioare e greu progresul, cu care se răsbești prin valurile îndreptate contra bisericiei.

Tinerii cu pregătiri superioare ies din acestea seminarii stângeniți în cultura lor teologică de pedecele celor mai slabii de către cari nu pot lua avant. Ajungând în parohii bune, o însemnată parte din ei, nu se gândesc la împlinirea apostoliei ci la satisfacerea ambicioilor lor egoiste. Ușoratici în împlinirea tainelor, lipsiți de duhul blănăței, considerând peste tot oficiul ce-l poartă mai mult ca o pâine decât ca o datorie. Iar cei cu pregătiri inferioare, natural, nu pot avea înțelegerea largă, ca să poată face isprăvuri mari.

Deci prima cauză trebuie căutată în seminariile noastre. Ele puteau da creștere potrivită în trecut când spiritul timpului nu era așa dușmănos bisericiei, azi însă se cere radicală reformare a teologilor, unde să se primească tineri numai cu pregătiri superioare, cărora să li se dea apoi educație religioasă temeinică.

Statistică ne arată cu cifrele ei rigide, că sectele s-au răspândit la noi mai tare între popoarele, cari au preoți cu pregătiri inferioare. Biserica rom. cat. numără mai puține suflante pierdute.

Și iarăși un preot, care se uită de demnitatea sa nu va fi nici odată apărătorul bisericiei sale. Preotul cu slăbiciuni nu va contribui nici odată la întărirea vasei bisericiei Noi știm, cari sunt acele slăbiciuni ale preoților noștri. Slujba dumnezeiască și celelalte funcții nu-și mai au farmecul lor în felul cum sunt săvârșite de o parte a preoțimiei. Nu-i mirare dacă poporul nu cercetează biserică.

Amestecul preotului peste măsură în afacerile lumesti, neîntelugere între preoți, greșelile superiorităților bisericesti, coboară foarte mult sentimentul religios al creștinilor.

Superioritatea noastră biserică nu exercită cu toată rigoarea o controlă mai severă asupra conducerilor dela sate. E prea crățătoare, prea indulgentă, față de preoții, cari prin viață lor privată și publică dau ansă la diferite scandale.

Mă întreb, onorată conferință, dacă viața noastră biserică e inficiată de atâtea greșeli, e cu puțină să nu se înmulțească sectarii?

Pentru ilustrarea celor înșirate mai sus, a-și putea servi cu nenumărate exemple din viața noastră. La ce a-și mai face-o? Să socot, că meditând asupra vieții noastre, fiecare dintre noi va simți într'un colț al inimii părerea de râu, că a trecut cu vederea multe din împlinirea datorilor sale preoțești. Facem aceasta autocritică? Atunci vom afla și mijloacele de îndreptare, numai să ne punem pe lucru. Mai mult Duh în inimile noastre și o viață creștină mai îngrijită.

Să nu se desmîntă sfaturile noastre bune prin faptele noastre rele. Predica să sună duminecă de duminecă ca o chemare sfântă și să nu facem zile de lucru din sărbătorile dumnezești.

Prin felul activității noastre să întărim încrederea poporului față de noi. Dacă prin vorbele roștile atât de pe amvon cat și de pe catedră vei putea aduce folos parohienilor tăi, deja i-ai căștigat pentru tine și biserică.

Devenind propovăduitori fanatici ai principiilor creștinești, vom alunga prorocii mincinoși din satele noastre.

Iar ca să ne putem crește o armată puternică disciplinată, în care să stim că-i turnată picătură cu picătură, credința noastră nefalsificată față de învățăturile lui Hristos, să cbiemăm copii la noi și să le dăm creștere religioasă prin *catehizare*. Un preot din vremurile nouă să nu aștepte îndrumări de sus privitoare la catehizare. Să așa luptând luptă bună, întărind credințe, apărând biserică, vom înaintă pe *urmele lui Hristos*.

Petru E. Papp
paroh ortodox.

Am dat loc acestei severe critici ce să face institutelor noastre teologice, consistoarelor și preoției cu nișică mitigare a expresiunilor mai aspre, pentru care greșală de formă ne va ierta autorul. Am socotit de mai convenient să lămurim aici nedumeririle de căt să le lăsăm purtate în gură ca o holă pentru aceia, cari doar ar explica astfel bunele intenții ale zelosului conferențiar.

Suntem de acord să se înalte tot mai mult nivelul institutelor teologice, precum să și înalte prin zelul profesorilor de teologie ce-i avem, cari suplinesc multe neajunsuri ale elevilor cu mai slabe pregătiri. Uniformitatea pregătirilor mult dorită, însă, între imprejurările date, nu să poate infăptui din pricina, că permanent avem căte 60—70 parohii vacante, provenite din dotațiunea slabă pe care o pot presta parohiile. Aceasta stare a dat viață regulamentului, care clasifică parohiile și pe candidați. Să primesc numai aspiranți cu pregătirile prescrise de lege și în punctul acesta nu poate ajunge nici o vină la consistoarele noastre. Ele proced la primire, conform legii și putem zice că es foarte buni preoți dintre elevii cu mai puține pregătiri căci zelul pastoral suplineste lacunele pregătirilor formale și la noi mai ales în desvoltarea zelului pastoral să lucrează. O priuire în internal institutului teologic va convinge pe fiecare despre aceasta.

După noi elevii es bine pregătiți din seminar, dar în viață nu astă continuitatea perfecționării lor, căci acolo lipsește o viață pastorală mai intensă, școala vieții, pătrunsa de duh apostolic. Începutul cu încreșterea să formează și aceasta școala a vieții, preoții due tot mai multe idei culturale pastorale în conferințele lor. Să discută chestiuni vitale și de ordin teologic, ce sigur își va avea roadele sale, se va forma sentimentul comun pastoral. În foc să curăță aurul, să și în discuțiuni să lămurește adevărul. Faptul că să discută chestiile de ordin pastoral e în sine începutul succesului.

Ver fi și consistoarele îngăduitoare față de scăderile preoților. Aceasta îngăduință zace în spiritul bisericei, conferențiarul încă va fi mai îngăduitor când va fi mai bătrân. Numai spirit de dreptate să fie în ocărmuirea bisericei, procederea treptată nu e rea. Rău ar fi când n-ar fi acest spirit de dreptate în ocărmuirea bisericească. E semn bun, însă, când de jos să cere mai multă aspirație, iată de ce am primit cu bucurie în coloanele noastre pe acela care zice: „Mai mult duh în inimile noastre și o viață creștinească mai îngrădită“.

Va veni și acela, dacă nu vom pune unii în sarcina celorlalți vina scăderii, ci toți, mic cu mare vom fi pătrunși de acel duh al înăntării și ne vom face datoria acolo unde suntem puși.

Educația religioasă în școală și în biserică*

(In ce chip și cu ce mijloace să se facă?)

—Urmare—

Rușinos lucru din cale afară. Iar vinovați suntem cu toții. Ce fericie ar fi de tine popor român, dacă grija pentru educarea ta religioasă s-ar face întocmai ca și în comunele, unde preotului și învățătorului îi zac la inimă săracia nu numai materială, ci și intelectuală a poporenilor lor. Pilde dela tractul Tincei, multe tracțe ar putea-luă! Suntem comune unde control de dai Doamne abia de cățiva ani se pomenește. Poporul e vinovat pentru că nu-i trimite pruncii la școală, ci mai bucuros să lasă globit. Nu gândește, că ducându-și pruncul și fata cu sine la lucru, toamna și primăvara, nu să folosește de prunci și să nici a suta parte, că strică pentru vecie pruncilor rămași înapoi dela școală. Crescând apoi fără carte devine din el un inconștient, un creștin slab și membru nefolosit neamului său. Căci, cine nu știe, că omul fără carte potignește mai mult, săvârșește mai multe imoralități, suflându-i vântul săracia suflarească în toate părțile ca pe un fir de trestie. Unii că ăștia dacă vin la oraș, fără excepție, numai la birt și cheltui, să cumpere o carte folositoare lui și familiei sale, nu se gândește.

On, Conferință! Vă cer bunăvoie, să fiu urmarit cu atenție! Tot rău la tulipă zace! și precum sămânța slabă să usucă, dacă o arunci lângă tulipă stejarului, tot astfel cuvântul luminei în școală, și prin școală în biserică va înceță de a mai propovădui adevărul, dacă tu preot și învățător, trăind în armonie, nu vă veți lupta cu puteri îndoite să dați învățături religioase pruncilor și sătușelor voastre în școală și biserică.

Cu toții știm, că creștinătatea s'a susținut prin preoți. Totdeauna preoții au purtat aprinsă făclia credinței și a culturii. Iar în satul, unde preotului îi este mâna dreaptă învățătorul, acolo mai cu ușor își îndeplinește chemarea și membrii din comitet și epitropia parohială. Marele învățător Isus fără învățători și apostoli n'a putut ajunge în tot locul și vesti evanghelie la toată zidirea; astă preotul, ori căt de sărguincios va fi, progres spre bine nu poate face, dacă n'are sprijin în învățătorul său și în membrii din comitet. Învățătura marelui Ap. Pavel oare nu preotului îi sună în locul prim și prin preot și învățătorului, când zice: „Fă-te pildă credincioșilor cu cuvântul cu viață, cu dragoste, cu duhul, cu credința, cu curățenia, căci făcând aceasta te vei mărtui pre tine și pre cei ce te vor asculta“. (Ap. Pavel epit. către Timotei IV).

Nu e greu de aflat că în comunele mixte, adeca unde Români nostri sunt amestecați cu alte popoare, toate slujbele slabă de păstori (dp: văcar, boar, stăvar, purcar, s. a. l.) tot ei le îndeplinesc. Și pentru ce? Pentru lipsindu-i românului nostru cartea, și lipsește și ambicia. Iată de ce noi suntem cei mai înapoiați, cei mai săraci și cei mai stricați dintre toate neamurile. În trecut

* Disertație citită în conf. învățătoarească din tractul Tincei.

n'a fost ca românul nostru gata de a jertfi pentru limbă și biserică; acum cu atât mai ușor îl poți atrage dela săraci și cei mai stricați dintră toate neamurile. În trecut legea lui, tot pentru că nu cunoaște lumina și nu și știe prețul limbă. *O! și ce fericire de poporul, care știe, că lumina e dată dela Dumnezeu prin limbă.* Acum e vorbă, că oare pe omul fără de lumină, fără da carte și scrioare, nu înzadar îl vei trage la adevăr? Așa, că dacă el întunericul tot nu-l lasă. Unul ca asta, dacă merge la biserică, — puțină abatere face căte un bâtrân, — nu știe, care și este chemarea lui sub slujba Dzeească, nu pricepe, cum că ce închipueste săntă liturgie, cari lăceruri ar trebui să le învețe în școală. Pentru asta mare adevăr a grăit, care a zis și zice, că: „Biserica și Școala sunt în armonie, sunt în legătură strânsă de nu să poate desface”.

Căți poporeni ne vin la biserică cu puțină carte, cari gădești, că tot te va mânca, să uită cătră tine fără a clipti; iar când colo, dacă merge acasă, nu știe să spună din cele auzite nimic soției și pruncilor săi?! Sufletul unora ca acestora ușor îl dobândește sătana prin slugile sale nevrednice, prin mincinoșii sectari, despre cari foarte mare adevăr grăește ap. Pavel în ep. cătră Timotei c. II. v. IV când zice: „Va fi vrămea, când învățatura cea sănătoasă nu o vor primi, ci după poftele sale își vor alege lor și învățători, și-și vor întoarce auzul dela adevăr și la basne să vor pleca”.

Așadar armonia ce zace între biserică și școală, aceia armonie ar trebui să zacă și între conducătorii acestor locașuri sante, întră preot și învățător, dela cărora înțelegere și sărăguință depinde educația religioasă în școală și biserică, și prin asta dezvoltarea intelectuală și morală a poporului. Acolo unde acești factori, trăind în bunățelegere, fiecare după 'a sa puțină' dă poporului sfaturi bune, acolo și poporul e bun, iubește și sprijinește pe conducătorii săi. Din contră, unde între preot și învățător domnește ură, ce durere în multe locuri să vede și audе a fi, acolo și poporul își pierde stima cătră dănsii, nu știe de care să asculte și rămâne în stadiul robiei susțești. Dp. Să mergem numai în vre-o Dumineacă la o biserică nemțească. Vom vedea tot satul acolo, dela prunci până la moșnegi cu ochelari având fiecare în mâna carteau ru-găciuni; iar în birturi pentru lume n'am așa vr'un sas, ori neamă. Duceți-vă în cele mai multe biserici românești. Veți așa pe preot, învățător și crăsnic, cățiva prunci râu imbrăcați, zgriburind, doi—trei bâtrâni și vre-o babă, două.. Birturile însă sunt pline de români de ai nostri, chiar și în cel mai mic sat, apoi jidovul care a venit în sat cu flueriță, în 15—20 ani ajunge domnul satului!

Dacă n'am avea sate, unde propăsim, văzând cu ochii ar trebui să desnădajduim, ori să nu eșim de rușine în lume, între străini, cari cu drept cuvânt ne desprețuiesc și râd de noi. Da, rid, căci poporul nostru, afară de o parte de oameni, sunt în stadiul, când simțand ceva lumină, licărirea luminei, povetalele primite

le folosește în favorul său, a căror fructe sigur nu noi le vom culege.

Pentru astă poporul nostru, care cu zeci de ani cătă dragoste a jertfit pentru limbă și biserică, astăzi s'a răcit și din nou ar trebui introdus și povățuit ca pildă bună să le fie pruncilor și fetelor lor prin jertfiri pentru limbă și biserică, bine știind, că pruncul văzând din părinți fapte rele, sbiciul lui Dzeu amar se va deschide asupra părinților. Fără de ajutorul și duhul de jertfă al credincioșilor, nu să poate susținea școală și biserică, unde mlădițelor tinăre li-să deschide mintea spre cunoștința lăcerurilor elementare și folositoare și spre întărirea lor în frica Domnului. Sfaturile cele mai bune, căile cele mai drepte, și mai luminoasă, prețuiesc numai intru că sunt înțelese, primite și următe.

În satele unde zace bunățelegere, unde sătenii sunt zi de zi încălziți de pildele bune ale preoților și învățătorilor, acolo poporul jertfește bucuros și pentru școală și pentru biserică, bine știind că popor constiu de chemarea sa, că numai prin școală și biserică vor căștiiga prunci și fetele lor educație religioasă. La tema cea frumoasă: *In ce chip și cu ce mijloace să poate face educația religioasă în școală și în biserică răspunsul este:*

a) Preotul și învățătorul să trăească în bunățelegere, împlinindu-și chemarea cu dragoste, și să ducă o viață neesceptabilă ca unicii chemați de a cultiva poporul în frica Domnului.

b) Preotul ca catighet nu din datorință, ci din dragoste să se ocupe cu creșterea educativă a școlarilor prin propunerea religiei în școală. La propunerea religiei, catighetul să fie cu luare aminte la materialul propus. Să propună puțin din T. V. ca cu atât mai mult să se poată ocupa cu T. Non. Mult ar contribu la educația religioasă, dacă cu elevii III. IV. V și VI. când, cum cere trebuie, să ar căi părți alese din S. S. ca astfel familiarizați cu S. S. cu vreme, eșind din școală, să cunoască *cartea vieții*, — cum o numește în frumoasele păstorale P. S. T. bunul nostru Episcop, — nu numai după auz, ci și după conținutul ei. Cred, că unii că asta, nu ușor se vor lăpăda de săntă carte a Scripturii pe care în viață cu drag o vor ceti și receti.

c) Preotul să țină poporului în biserică învățături în toate Duminile și Sărbătorile, în aşa limbagiu și cu aşa pilde luate din viață, cari să fie la înțelesul poporului, care trăgând consecvență între viață și faptele preotului și între cele zisă de el, să poată astă adevărul curat pe care și el ca poporean cu drag să-l poată urmări. Si ce idee fericită ar fi din partea statului preoțesc, când în astfel de conferință s-ar ocupa și și-ar estinde activitatea lor și asupra chestiunilor de liturgică, omiletică și mai ales asupra tuturor funcțiunilor interne și externe în scopul de a fixa o uniformitate în săvârșirea acestora.

(va urmă)

Poporale.

(din Feneris și Jur.)

Toate datinile strămoșești ale poporului românesc sunt înădușite de vîntul civilizației moderne și încep să amuți. Așa și pe la noi, pânăcând în vechime era ușitat prea frumosul obiceiu, ca tanărul din sat să „umble a colindă”: azi aceste datini sunt desmoștenite și pe unde se mai ține la ele sunt următe de escese strajnice sau dejenerează în simple cersitorii. De dragul amintirilor de acest fel comunic o „binecuvântare”, ce se rostește de grăitor asupra colacului dat colindătorilor:

Stați feiori stați,
Că de bunăvoie ati cântat colindat
Jupană găză bine s'a gătat
De-o lună de-o săptămână
Mai vârtoș pe asta sară bună
Cu doi trei colaci mândri și frumoși
Văd că-s mândri și frumoși
Că-s din pelița lui Hristos
Dar colacii aceștia nu s-au făcut
Cum nouă vouă ni-s'au părut
Că daci până moară
Tot eu bata subsuoară
Cu bâta din ușe 'n ușe
Tot eu pipa prin cenușe
Ci s'a făcut așa:
Că prins jupană doisprezece tuluci
La coarne lungi, până la turci
La păr spicătei, ca niște viței
La picioare pătați și la buză spumegați
Cum ar fi de-o vacă fătați
Merge 'n câmpu lat
In câmpul lui Pilat
Brazdă neagră a brăzdat
Grâu roșiu a sămănat
Ploie picutea
Grâul frumos creștea
In pae ca trestia
In bob ca mazărea
Soarele lucea
Grâul se cocea
Maicii sfinte bine-i părea
Jupană găză vede că grâul se coace
Si nu știe ce să facă că grâul lui se coace
Vine acasă la tiotori
Se scarpănă subsuori
Draga mea ce jupaneasă ce ne-om face
Că grâul nostru se prea coace
Dragul meu jupânul meu
Ne-om băgă secerători
Si-om merge jos la vale
Si-om băgă secerătoare
Tot eu dinți de pârpărită
Cu măsele de ofele
Cu niște secerătuțe
Incărlimbătuțe
Taie grâul pela genunche
Si-l face tot mănume
Din mănume-și face snopi
Si-l trage la o față de are mare
Belită ca o piele de vită
Două lemne hodoleme
Cu grumazii de piele
Belite și vai de ele
Bagă pe Feles Ioan
Pe Vântureșca Pașcă
Pe Glebeștoc Pasc
Paele făceau cioco-boe

Grâul facea țără-băr
Că de nu să facea așa
In pae se 'npedecă
Gazda 'n țapă să 'neca
Doamne râu gazda umbă
Felez Ioan tot titea
Ce nu trebuie afară sfărlea
Vântureșca Pașcă grâul înaltul
Il aruncă, Jos pică răvărsat
Dupăcum Domnul l-a dat
Jupană găză, dacă gătat
Grâul în saci l-a băgat
Incarcă-o cocie ferecată
Toată cu teiu legată
Buciumul tot cu putrigaiu
Spîtele-s toate de scaiu
Si folu tot de mălaiu
Prinde trei cai știicai
La cap ca nodu
In picioare ca tortu
Unu-i orb
Unu nu vede
Unu-i din sat
Celalalt nu-i a gazdei
Caru merge iute
Iute și făjute
Când merge pe ses
Gazda merge pe jos
Când merge pe deal
Gazda mătoie ca un cal
Si-așa merge de tare
De căi pari în gard eră
Toți li puteau numără
Nuelele 'nsamă-ale luă
Dacă dusă grâu-acasă
Zice cără jupaneasă
Ne-om cerne grâu de moară
Că vin praznăcile sfinte
Nașterea lui Hristos
La tot omul de folos
Dar unde-vom merge la moară
Că pe crîșul repede nu-om închepe
Ne-vom duce la moară la Socani
Unde-om me și fără bani
Tot cu coecia cea ferecată
Cea cu teiu inferecată
La Moară la Ilie și la Coara
Că a lor e și moara
Vasa taie ghiață
Gioc li găză de moară
In drum eră un deal mare ascuțit
Ca o tângă de cuțit
Când fu în vîrful dealului
Stete-nloc și se legiuiră
Că 'npedecă-vor caii ori ba?
Ori cocia o vor impiedecă?
Jupaneasa zice: sa 'npedecăm caii
Că și căcătorii, când în are i-a lăsat
De picioare i-a impiedecat
Inpedeçără caii, și se-arădile pe deal în jos
Când cai peste cocie
Când cocia peste cai
Sfântul Ilie eră pe după prun
Si văză că nu me lucru bun
Si umplură fundurile, prundurile
Cercurile, băcurile
D-zeu trezni, butea plezni
Jupană găză apucă doi trei colaci
Si-o bute de beutură și 'nchină
Voie bună colindători!

CRONICA.

Consistor plenar. În ședință de joi a consistorului nostru plenar s'a decis edificarea școalei de fete cu internat din Arad, aşa, că Reuniunea femeilor investește în edificiu întreg capitalul ei de circa 200.000 cor. iar pentru completarea acestei sume după trebuințele edificării va concurge dieceza până la 100.000 cor. astfel edificarea și instalarea e contemplată la 300.000 cor. ce însamnă că va fi cel mai frumos institut românesc. De sine înțeles după terminarea edificării școală cu toate drepturile de conducere și administrare trece în proprietatea exclusivă a diecezei. Suntem siguri că lumea românească va primi cu bucurie aceasta norocoașă soluțiune datorită Preașfintiei sale și reuniei femeilor.

600.000 cor. pentru dieceza Gherlei. Foaia oficioasă a ministrului de culte, anunță, că s'a preliminat suma de 600 mii de coroane pentru zidirea unui seminar, a unei pedagogii și a unei reședințe episcopale gr. cat. române. Lucările se vor începe cu primăvara anului viitor.

De vânzare: Triodul. Catavasierul de Diaconovici Logu. Penticostariul. Molitvelnicul. Biblia lui Saguna. Kiriakodromionul lui Saguna, toate cu litere cirilice și bine conservate. Adresa: „Minerva”, Karánsebes.

Învitare. Tinerimea română din Timișoara și jurare onoarează să vă invită la producțunea muzicală împreună cu dans, ce va aranja cu binevoitorul concurs al doamnei Lucia Cosma și a domnului Ionel Crișan bariton dramatic, în 11 ianuarie 1912 st. n. în sala hotelului „Prințele de coroană” din Timișoara. Să vă reprezentă „La Sezătoare” icoană din popor de T. Brediceanu, precedată de un concert. Venitul este destinat peatră fondul desparțământului Timișoara al „Asociației pentru literatura română și cultura poporului român”. Începutul precis la 8 ore seara. Toate dăruirile rugăm să se trimită d-lui Eutimiu Lovanel, cassar la banca „Timișana”, unde se dau și toate informațiunile de lipsă. (Telefon Nr. 510) Damele sunt rugate să participe în port național. Prețul de intrare: locul I. 6 cor., locul II. 5 cor., locul III. 4 cor., de stat 2 cor., lojă 20 cor. Timișoara, la 23 decembrie 1911 st. n. Comitetul aranjator.

— Corpul didactic dela gimn. gr. or. rom. din Brad, are onoarea să vă invită la Concertul urmat de dans ce să va aranja, cu concursul teologilor români din Arad, luni în 26 decembrie st. v. (a doua zi de Crăciun) 1911 în Brad, în hotelul „Coroana”. Începutul la orele 8 seara. Prețul de intrare: loc I. 2 cor., loc II. 1 coroană 60 fil., stal 1 coroană, studenții 40 fil. Venitul curat e destinat pentru fondul gimnaziului gr. ort. român din Brad. Biletele, seara la cassă. Ofertele mari nimioase se primesc cu mulțumită la adresa mult onor. direcțiuni gimnaziale și se vor cumpăra în ziare. Program: 1. „O idee”, marș de I. Mureșianu; orchestră. 2. „Cântecul marinărilor” de: Tudor cav. de Flondor; cor. 3. a) „Asta-i seara.” b) „O ce veste...“ colinde de I. Vidu, T. Popoviciu; cor. 4. „Serenadă” de: G. Sorban, aranjată de: R. Popa; Duett de vioare executat de: Liviu Nica și Gheorghe Popoviciu st. teologi curs. III. 5. a) „Imn” b) „Bădușor de departe...” de: Laurian Nicorescu; cor. 6. „Junimea parisiană” de: N. Adam; cor. 7. Din „Craiu nou” Poutpuriu de: G. Porumbescu; orchestră. 8. „Hai Ileană...” de: T. Lugoian; cor. 9.

„Ballade” de: G. Porumbescu, solo de vioară executat de Vasile M. Vaidean st. teolog. curs. II. 10. „Să mergem...”, marș de: I. Mureșianu; cor. accomp. de orchestră.

Cronică bibliografică.

A apărut „Administrația bisericească” de Ioan Genț protopop gr. cat. în Oradea-mare. Prețul unui exemplar legat în pânză e de 12 cor., legat în piele 16 cor. Să poate comanda direct dela autor. Strada Sztaroveszky Nr. 6.

Autorul înșiră pe 76 pagini toate așezămintele bisericești gr. cat. și dă în mâna preotului gr. cat. un mănușchiu de îndreptar practic pentru toate ramurile agendelor pastorale. Titlurile subiectelor tratate sunt:

1. Autonomia provinciei metropolitane gr. cat. de Alba-Iulia și Făgăraș.
2. Scrisorile oficioase.
3. Religiunea și moravurile.
4. Cultul divin.
5. Despre sacramente.
6. Despre sacramentale.
7. Instrucțiunea bisericească.
8. Locurile și obiectele sacre.
9. Autoritățile bisericești.
10. Persoanele bisericești.
11. Secularii care stau în serviciul bisericesc.
12. Comunitatea bisericească.
13. Beneficiul.
14. Avearea bisericească.
15. Dreptul matrimonial.
16. Matriculele.
17. Cauza școlară.
18. Fonduri și fundațiuni.
19. Reuniuni, Asociații, Tovărășii.
20. Cauze administrative de stat.
21. Dări și taxe.
22. Cauze de drept privat.

Precum apare din acest sumar, autorul tractează în cea mai parte chestii de interes comun în care și preotimea noastră astăzi instrucții folosite dar mai astăzi și altceva, anume sărgușa unui protopop de a contribui la ușurarea activității pastorale a preoților gr. cat. drept ce o să recomandăm în atențunea preotimiei.

Asupra conținutului confesional nu ne putem pronunța până acum nu vom perge carte.

Concurse.

Pe baza finalului ordin cons. cu Nrii 2083/1910 respective 6961/1911 prin aceasta se scrie din nou concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare pentru indeplinirea parohiei de clasa a II-a din comuna Araneag (Székesaranyág) protopresbiteratul Siriei, devenită vacanță prin trecerea în deficiență a parohului Manasie Popescu, pe lângă următoarele emoluminte:

1. O sesiune parohială.
2. Birul legal.
3. Stolele legale.
4. Intravilanul parohial de lângă biserică.
5. Eventuala întregire dela stat.

Desi parohia este de clasa a II-a, din lipsa de reflectanți, pe baza rezoluției mai sus citate, se admite la concurs și reflectanți de clasa III-a.

Alegăndul este obligat să plătească toate dările publice după întreg beneficiul, a îngrijii de locuință, a catehiză și exortă elevii școalei confesionale, fără altă remunerare. Dela reflectanți se așteaptă pe lângă strictă observare a §-lui 23 din „Regulamentul pentru parohii” să se prezinte în sfârșit biserica din Araneag, spre a-și arăta deosebitatea în cele rituale. Recursele ajustate conform regulamentului, sunt să se adresa comitetului parohial din Araneag și să se subșterne P. On. Oficiu protopresbiteratul din Siria (Világos) cotoare Arad.

Dat din ședință extraordinară a comitetului parohial din Araneag la 10/23 Decembrie 1911.

Manasie Popescu Georgiu Abrudan
pres. com. par. not. com. par.

În conțelegeră cu: Mihail Lucuța protopop rom. ort.

Pentru îndeplinirea postului invățătoresc din Beinș Sâmiclăuș conform ordinului Venerat, Consistoriu ort. român din Oradea-mare de sub Nr. 2215/șc. a. c. se publică concurs cu termin de alegere după 30 zile dela prima publicare.

Dotațiunea e: 600 cor. în bani, ștoalele îndatinate, locuință și grădină de legumi. Întregirea salarului și evinevenalelor se vor cere dela stat.

Reflectanții au să se prezinte în cutare Duminecă ori sărbătoare la sf. biserică de acolo pentru a-și dovedi dezeritatea în tipic și cântare; iar recursele adresate comitet parohial să le trimită la subscrîsul în Feketegyörös.

F. Girișu, la 13/26 Decembrie 1911.

Petru Serbu
protopop.

—□— 1—3

Pe baza ordinului Ven. Consistor de sub Nr. 6803/911, prin aceasta se scrie concurs din nou pentru îndeplinirea definitivă a postului invățătoresc la școala confesională gr. or. română din Bulza, protoprezbiteratul Lipovei cu termin de recurgere 30 de zile dela prima publicare în „Biserica și Școala”. Emolumentele sunt:

1. În bani gata dela parohie 516 cor. 40 fil. dela stat întregire 364 coroane și evinevenalele după serviciul prestat.
2. Pământ în natură în valoare de 80 cor.
3. Pentru lemnele invățătorului 40 cor.
4. Cortel liber în noul edificiu școlar și grădină $\frac{1}{4}$ de jugher.

5. Pentru conferință 20 cor. scripturistică 6 cor. De încălzirea salei de invățământ se va îngrijii comuna bis.

Alegăndul invățător este îndatorat a ținea strana cantonală în dumineci și sărbători, a instruă elevii în cântările bisericești, a luă parte la înmormântări și a conduce școala de repetiție fără alta remunerație.

Recurenții sunt poștiți, ca recursele ajustate conform reglementului pentru organizarea invățământului și adresate comitetului parohial din Bulza să le suștearnă în terminul de mai sus la oficiul protopopesc gr. or. rom. din Lipova (Lippa) și să se prezinte sub durata concursului în vre-o duminecă ori sărbătoare în sfâra biserică spre a-și arăta dezeritatea în cântare și tipic.

Bulza 26 noiembrie (9 decembrie) 1911.

Comitetul parohial.

In conțelegere cu protoprezbiterul tractual Fabriciu Manuilă inspector de școale.

—□— 1—3

Pe baza ordinului Ven. Consistor de sub Nr. 5236/911, prin aceasta să scrie din nou concurs pentru îndeplinirea definitivă a postului de invățător la școala confesională gr. or. rom. din Bruznic (Marosborosznok) protopopiatul Lipovei, cu termin de recurgere de 30 zile dela prima publicare în organul oficios „Biserica și Școala”.

Emolumentele: 1. Salar în bani gata 1000 cor. 2. Cortel liber în edificiul nou al școalei. 3. Dela înmormântări 60 fileri și când se duce mortul în biserică 1 cor. cu liturgie 2 cor. 4. Conferință inv. 30 cor. 5. Scripturistica inv. 20 cor. 6. $\frac{1}{4}$ jugher grădină pentru legume.

Alesul invățător este îndatorat a purta cantoratul în și afară de biserică, a instruă tinerimea școlară precum și pe cea ieșită din școală în cântările bisericești și tipic, a instruă și conduce corul bisericesc

existent, pentru care ca remunerație va avea jumătate din toate venitele funcțiunilor cu corul, a purta agendele scripturistice a comitetului și sinodului parohial, a face socoțile parohiale pentru o remunerație de 50 cor.

In lipsa de concurenți bărbați, să admită concurenți și invățătoare, cari în caz că ar deveni alese sunt îndatorate a să îngrijii de provederea cantoratului pe spesele proprii.

Recurenții au a-și substerne recursele lor Prea On. Oficiu protopopesc din Lipova (Lippa) fiind adresate comitetului parohial din Bruznic și a se prezenta în vre-o duminecă ori sărbătoare în sfâra biserică din loc spre a-și arăta dezeritatea în cant, tipic și note; dar nu în ziua de alegere.

Bruznic la 28 august (10 septembrie) 1911.

Comitetul parohial.

In conțelegere cu protopopul tractual Fabriciu Manuilă inspector de școale.

—□— 1—3

Pe baza rezoluției Venerabilului Consistor diecezan din 1/14 decembrie a. c. Nr. 6787/911 prin aceasta se publică concurs pentru îndeplinirea parohiei de cl. III din Chișorosin (Torontáloszsi) protoprezbiterul B. Comloșului cu termin de recurgere de 30 zile dela prima publicare în organul oficial: „Biserica și Școala”.

Venitele acestei parohii sunt:

1. Eventualul ajutor dela stat;
2. Stolele legale și birul legal;
3. Eventualul ajutor dela domeniul.

Toate aceste dău un venit anual de 1200 coroane.

4. Alegăndul preot are a se îngrijii din al său de locuință, are să-și plătească toate dările după venitul beneficiat; și îndatorat a face regulat slujbele în sfâra biserică și a catehiza la școala confesională ort. română din loc — fără altă remunerație.

5. Dela recurenți se recere evaluație de clasa III (a treia).

6. Reflectanții vor avea a se prezenta în sfâra biserică din loc cu observarea §-lui 33 din Regulamentul pentru parohii spre a-și arăta dezeritatea în rituale și omiletică.

7. Rugările de concurs instruite conform prescriselor §-lui 13 din Statutul Organic și adresate comitetului parohial gr. or. rom. din Chișorosin (Torontáloszsi) — sunt a se înainta Prea Onor. Oficiu protoprezbiteral gr. ort. român în B. Comloș (Nagykomloş) comitatul Torontal.

Chișorosin, din ședința comitetului parohial ținut la 15/28 noiembrie 1911.

Stefan Crișan
pres. com. par.

In conțelegere cu: Mihai Păcăian protopresbiter.

—□— 2—3

Pentru îndeplinirea definitivă a postului invățătoresc nou înființat din comuna Toracul mic (Kistárnok) protoprezbiteralul B. Comloșului, comitatul Torontal, să publică prin aceasta concurs cu termin de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în foaia oficioasă „Biserica și Școala”.

Emolumentele impreunate cu acest post sunt:

1. În salar fundamental 1000 cor. adecă una mie coroane plătibile în rate lunare anticipative, din cassa cultului.
2. Pentru conferințele invățătoresc dacă va participa 30 coroane;

3. Pentru locuință 200 cor. anual; comuna bisericăescă își susține dreptul când va putea, să deie locuință în natură;

4. Dela înmormântări, unde va fi poftit, 1 cor. (una coroană);

5. Alegăndul învățător va avea pe lângă provedia învățământului, să îngrijască și de cantorat și să conducă școlarii în dumineci și sărbători la sf. biserică, și școlarii să-i instrueze în cântările bisericești fără altă remunerație;

6. De închînătul, curațitul și maturatul salei de învățământ se va îngriji comuna bisericăescă, care va angaja spre acest scop o persoană corespunzătoare;

Dela recurenți se recere diplomasă învățătoarească.

Recursele ajustate conform dispozițiilor Regulamentului în vigoare, sunt a se înainta Prea On. Oficiu protopopesc în Nagykomlós (B. Comloș). Conducătorii de coruri vor fi preferiți. Reflectanții vor avea să se prezinte în vre-o duminecă ori sărbătoare în sf. biserică din loc spre a-și arăta desteritatea în cant și tipic.

Dat din ședința comitetului parohial ținută în Toracul mic la 14/27 octombrie 1911.

Petru Tyira
preș. com. par.

Teodor Muntean
not. com. par.

In conțelegeră cu: *Mihai Păcașian* pprezb. insp. școl.

—□—
2—3

Pe baza rezoluției Ven. Consistor diecezan din Arad de sub Nrul 6394/1911 pentru indeplinirea postului de capelan permanent sistematizat pe lângă protopopul tractul Radna, ca paroh al parohiei centrale Mariaradna prin aceasta se deschide concurs cu terminul de recurgere de 30 de zile dela publicarea primă a acestui concurs în organul diecezan „Biserica și Școala“.

Venitul acestui post îl formează jumătate din întreg venitul parohiei cu excepția unei intregiri dotației preoților din visteria statului, care compete întreagă protoprezbiterului-paroh.

Capelanul protopopesc este îndatorat a provedea toate funcțiunile, care vor obveni în parohie, va catehiza elevii școalei confesionale și pe ai celor străini din loc și va provedea agendele scripturistice ale cancelariei protopopești.

Dela recurenți se recere evaluație de clasa I; în lipsă de reflectanți cu evaluație corăspunzătoare se admit și cei cu evaluație pretească de cl. II a.

Doritorii de a ocupa acest post se avizează, că recursele lor ajustate conform regulaamentului în vigoare și adresate comitetului parohial din Mariaradna să le trimită oficiului protopopesc din aceasta comună, iar dănsii să se prezinte în sta. biserică de aici pentru a să arăta poporului.

Mariaradna, la 29 nov. (12 dec.) 1911.

Procopie Givulescu
protoprezbiter.

—□—
3—3

Pentru indeplinirea definitivă a stației învățătoarești din Boesig, să scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în organul școlios „Biserica și Școala“.

Emolumentele sunt: în bani 600 cor., 2. scripturistica 6 cor., 3. pentru conferință 20 cor., 4. pentru învățător 3 st. de lemn, în preț de 48 cor., 5. pentru funcțiunile cantoriale, stolele uzuale, 6. intregirea le-

gală, a fost deja stăverită dela stat și tot de acolo se vor cere și evincvenalele legale, 7. cvartir cu 2 odăi și cuină, cu supraedificată și grădină de 800 st. □

Alegăndu-l, fără altă remunerație, va fi îndatorat a instruă și elevii școalei de repetiție, apoi a se îngriji de cantorat, precum și a conduce elevii la s. biserică în dumineci și sărbători.

Aceja, care și îndatorat a se preferi.

Recurenți să-și ajusteze recursele lor după prescrisele regulaamentare și adresate comitetului parohial gr. or. rom. din Boesig, să le substea P. On. Oficiu protoprezbiteral gr. or. rom. din Lenopolea (Borosjenő), având a se prezenta în s. biserică din Boesig, în careva duminecă ori sărbătoare, spre a-și arăta desteritatea în cant și tipic.

Comitetul parohial,

In conțelegeră cu: *Ioan Georgia* protoprezbiter, insp. școl. conf.

—□—
3—3 gr.

Prin aceasta se publică concurs pentru indeplinirea postului de învățător dela școală confesională română gr. ort. din Sârcia-română (Szárcsatelek) protoprezbiteratul B.-Comloșului, cu termin de recurgere de 30 zile dela prima publicare în organul oficial: „Biserica și Școala“.

Venitele impreunate cu acest post sunt:

1. Locuință în edificiu școalei cu două chilii, culină, camăra, precum și uzufructul unei grădini de legume, care se rescumpără în bani cu 20 cor.

2. Doi stângini de lemnă ș 32 cor. cu tot fac 64 coroane.

3. Bani gata dela comuna politică 690 coroane.

4. Patru (4) lanțe de pământ prețuit în 252 cor. și o grădină estravilană de 468 □

5. Din cult pentru conferință 15 cor., pentru scripturistica 8 cor.

6. Dela înmormântări, unde va fi poftit 1 (una) coroană.

Alegăndul învățător e obligat să presteze serviciile cantoriale în și afară de biserică, să conducă elevii la serviciul divin în sfârșita biserică în dumineci și sărbători, să-i instrueze în cântările bisericești, să provadă învățământul în școală de repetiție și să-i instrueze și în grădina de altoi fără altă remunerație. În fine alegăndu-l învățător e obligat a instruă elevii cele 8 (opt) glasuri, pentru care va avea dela fiecare elev 10 coroane.

Cei ce vor dovedi cu atestat competent, că sunt capaci să instrueze și să conducă cor vocal vor fi preferiți la candidare. Rugările de concurs adresate comitetului parohial român ort. din Sârcia-română (Szárcsatelek) ajustate conform regulaamentelor în vigoare și cu atestatele despre eventuale servicii prestate în alte comune, să se substea în terminul concursual Oficiului protoprezbiteral rom. gr. ort. al B.-Comloșului în B.-Comloș (Nagykomlos) comitatul Torontal, având recurenți a se prezenta în s. biserică din loc în cutare duminecă ori sărbătoare spre a-și arăta desteritatea în cântare și tipic.

Sârcia-română (Szárcsatelek) din ședința comitetului parohial român ort. ținută la 12/25 oct. 1911.

Pavel Moisă
presedinte.

Pavel Jivoia
notar ad hoc.

In conțelegeră cu: *Mihai Păcașian* pprezb. insp. școl.

—□—
3—3